

Praha:	14.02.2020	Úřad městyse Vysoký Chlumeč
Číslo jednací:	167184/2029/KUSK-DOP/HOL	Chlumeč
Spisová značka:	SZ_167184/2019/KUSK	Vysoký Chlumeč 14
Oprávněná úřední osoba:	Mgr. Michal Holub, I. 137	26252 Vysoký Chlumeč
Značka:	DOP/HOL	

ROZHODNUTÍ

Veřejná vyhláška

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle §§ 10 a 11 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “správní řád”) a odvolací orgán podle § 89 odst. 1 správního řádu, **r o z h o d l** za postupu podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu o odvolání podatelů:

Jiřího Janče, Šimonova 1102/8, 16300 Praha 6,
Aleny Jančové, Šimonova 1102/8, 16300 Praha 6,

proti rozhodnutí Úřadu městyse Vysoký Chlumeč, vydaného při výkonu silničního správního úřadu podle § 40 odst. 5 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “zákon o pozemních komunikacích”), podle § 3 zákona o pozemních komunikacích pod č.j.: 665/2017, ze dne 01.09.2017, kterým bylo rozhodnuto “*zařazuje pozemní komunikace označené v pasportu místních komunikací pod evidenčními čísly: 1b-10b do kategorie místních komunikací II. třídy,, 1c-9c;15c-18c;20c-24c;26c-45c do kategorie místních komunikací III. třídy, 1d-5d do kategorie místních komunikací IV. třídy*”,

t a k t o :

odvoláním napadené rozhodnutí se ruší a řízení se zastavuje.

Označení dalších účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

- Městys Vysoký Chlumeč, Vysoký Chlumeč 14, 26252 Vysoký Chlumeč

O d ů v o d n ě n í :

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy (dále jen “odvolací správní orgán”), přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, se závaznými a platnými právními předpisy a posoudil úplnost dokazování z pohledu povinností uložených správnímu orgánu těmito předpisy.

Odvolací správní orgán z předložené spisové dokumentace zjistil:

Dne 01.09.2017 Úřad městyse Vysoký Chlumeč vydal rozhodnutí podle § 3 zákona o pozemních komunikacích pod č.j.: 665/2017, ze dne 30.11.2015, kterým bylo rozhodnuto “*zařazuje pozemní komunikace označené v pasportu místních komunikací pod evidenčními čísly: 1b-10b do kategorie místních komunikací II. třídy,, 1c-9c;15c-18c;20c-24c;26c-45c do kategorie místních komunikací III. třídy, 1d-5d do kategorie místních komunikací IV. třídy*”,.

Po podrobném prostudování podání a související spisové dokumentace odvolací správní orgán posoudil předmětnou věc takto:

Spisová dokumentace není vedena v souladu s ustanovením § 17 správního řádu, dále spisová dokumentace neobsahuje doklad či interní předpis v souladu s ustanovením § 15 odst. 2,4 správního řádu, jaká úřední osoba může provádět úkony tohoto konkrétního správního řízení.

Spisová dokumentace neobsahuje doručenkou či jiný doklad o doručení rozhodnutí účastníkům řízení podle § 27 odst. 1 správní řád a rozhodnutí není opatřeno doložkou o vypravení, z těchto důvodů není možno přezkoumat zda je odvolání přípustné, opožděné nebo nepřípustné.

Podle ustanovení § 3 odst. 1,2 zákona o pozemních komunikacích, o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení, dojde-li ke změně dopravního významu nebo určení pozemní komunikace, rozhodne příslušný silniční správní úřad o změně kategorie.

Řízení o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace dle ustanovení § 3 zákona o pozemních komunikacích, je řízení zahajované na návrh nebo žádost v souladu s ustanovení § 44 správního řádu. Žádost podává vlastník dopravní cesty, popřípadě vlastník pozemku, který souží jako dopravní cesta.

Úřad městyse Vysoký Chlumeck svým rozhodnutím založil svou věcnou příslušnost na základě nesprávného úředního postupu, nesprávný úřední postup odvolací správní orgán shledal v tom, neboť spis Úřadu městyse Vysoký Chlumeck, neobsahuje žádost o zařazení pozemní komunikace do kategorie místní komunikace. Úřad městyse Vysoký Chlumeck založil svou věcnou příslušnost na základě nesprávného úředního postupu, což je natolik vážná vada řízení zakládající povinnost zrušení napadeného rozhodnutí z úřední povinnosti. Tuto vadu řízení nelze žádným procesním úkonem správního úřadu zhojit.

Správní řád rozeznává dvojí možný způsob zahájení správního řízení, a to zahájení na základě žádosti a zahájení z moci úřední. Samotný správní řád jako obecná procesní norma nestanoví, v jakých případech má být to které správní řízení zahájeno na základě žádosti (nebo jiného návrhu) a v jakých případech z moci úřední. Tato skutečnost vyplývá ze zvláštních zákonů, v tomto případě ze zákona o pozemních komunikacích. Obecně platí, že oba způsoby nelze kombinovat, pokud vyplývá, že je možné správní řízení zahájit na základě návrhu (žádosti) nelze je současně zahájit z moci úřední a naopak. Tento názor je v souladu s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze, č.j.: 7 A 22/99-30, ze dne 09.05.2001 “ *není v kompetenci správního orgánu zahájit z vlastního podnětu řízení, jehož zahájení je podle příslušného hmotněprávního předpisu výlučně v dispozici účastníka řízení. Takové řízení lze zahájit pouze na návrh účastníka, v němž projeví svou vůli domáhat se práv z hotněprávního předpisu vyplývajících. Pokud správní orgán zahájí z vlastního podnětu řízení, které lze zahájit jenom k návrhu účastníka, překračuje meze dané čl 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod*”.

Úřad městyse Vysoký Chlumeck rovněž nesplnil svou povinnost vyrozumět všechny známé účastníky řízení o jeho zahájení z úřední povinnosti, nesplnění této povinnosti je nesprávným úředním postupem.

Podle § 27 odst. 1 správního řádu účastníky řízení jsou

- a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu;
- b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.

Podle § 27 odst. 2 správního řádu jsou účastníky řízení též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Rozhodnutí trpí nedostatkem skutkových zjištění, je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, rozhodnutí nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které pohnuly správní orgán k vydání rozhodnutí. Odvoláním napadené rozhodnutí je třeba považovat z hlediska hmotně i procesně právního za vadné. Prvoinstanční orgán správní řízení vedl v rozporu se závaznou úpravou zákona o pozemních komunikacích, zároveň v rozporu s procesní úpravou podle správního řádu.

Úřad městyse Vysoký Chlumeč nesplnil povinnost vyrozumět písemně všechny účastníky řízení o skončení dokazování a současně je výslovně poučit o jejich právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, dle ustanovení § 36 odst. 3 správní řád, toto ustanovení upravuje základní procesní práva účastníků. Podle tohoto ustanovení, musí správní orgán umožnit účastníkům řízení se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit a případně navrhnout další důkazy. Jak vyplývá ze spisové dokumentace Úřadu městyse Vysoký Chlumeč, nebyla účastníkům řízení, dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

Dle ustanovení § 2 odst. (2) zákona o pozemních komunikacích, se pozemní komunikace se dělí na tyto kategorie:

- a) dálnice,
- b) silnice,
- c) místní komunikace,
- d) účelová komunikace.

Dle ustanovení § 3 odst. (1) zákona o pozemních komunikacích, o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení.

Dle ustanovení § 6 odst. (1) zákona o pozemních komunikacích, místní komunikace je veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce. Podle § 6 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích *místní komunikace je veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce*. Je tedy zřejmé, že z věcných, technických a funkčních hledisek místní komunikace podle staré právní úpravy jimi zásadně budou i podle právní úpravy nové. Nová právní úprava však pro místní komunikace navíc stanoví v § 9 odst. 1 větě první *in fine* zákona o pozemních komunikacích, že *vlastníkem místních komunikací je obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí*.

Dle ustanovení § 6 odst. (2) zákona o pozemních komunikacích, místní komunikace se rozdělují podle dopravního významu, určení a stavebně technického vybavení do těchto tříd:

- a) místní komunikace I. třídy,
- b) místní komunikace II. třídy, kterou je dopravně významná sběrná komunikace s omezením přímého připojení sousedních nemovitostí,
- c) místní komunikace III. třídy, kterou je obslužná komunikace,
- d) místní komunikace IV. třídy, kterou je komunikace nepřístupná provozu silničních motorových vozidel nebo na které je umožněn smíšený provoz.

Dle ustanovení § 6 odst. (4) zákona o pozemních komunikacích, prováděcí předpis blíže vymezí znaky pro rozdělení místních komunikací do jednotlivých tříd.

Dle ustanovení § 9 odst. (1) zákona o pozemních komunikacích, je vlastníkem místních komunikací obec. Stavba místní komunikace není součástí pozemku.

Místní komunikace jsou ve vlastnictví obce, na jehož území se nacházejí. Nemohou mít jiného vlastníka, žádná jiná právnická osoba kromě obce nemůže vlastnit místní komunikaci. Stejně platí i pro fyzickou osobu, ani ta nemůže být vlastníkem místní komunikace. Dopravní cesta na území obce sloužící převážně místní dopravě na území obce se stává místní komunikací teprve zařazením do této kategorie, které provádí příslušný silniční správní úřad formou správního rozhodnutí podle § 3 zákona o pozemních komunikacích. Pouhá evidence dopravní cesty v pasportu místních komunikací (viz. § 5 vyhl.č. 104/1997 Sb.) nestačí k tomu, aby dopravní cesta mohla být považována za místní komunikaci. Zařazení dopravní cesty do místních komunikací formou správního rozhodnutí nevyžaduje jen aktuálně platný zákon o pozemních komunikacích, ale požadoval je již dřívější zákon č. 135/1961 Sb.

Tento pasport místních komunikací (evidence) nenahrazuje vypořádání vlastnicko-právních otázek, neboť vlastníkem místní komunikace, může být pouze obec.

Odůvodnění výroku rozhodnutí Úřadu městyse vysoký Chlumeč není dostatečné, což zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí a činí ho nezákonné.

Odůvodnění výroku rozhodnutí Úřadu městyse Vysoký Chlumeč neobsahuje řádné zdůvodnění zařazení jednotlivých pozemních komunikací do kategorie místní komunikace. Rozhodnutím se do kategorie místních komunikací zařazuje velká skupina různých pozemních komunikací, u těchto pozemních komunikací se liší způsob vzniku a důvody pro zařazení, z tohoto důvodu je odůvodnění výroku rozhodnutí nedostatečné, neboť u jednotlivých pozemních komunikací neobsahuje hodnocení znaků místní komunikace. Takový závěr musí mít svůj odraz jak v odůvodnění rozhodnutí tak ve správním spise.

Je myslitelné, že v některých případech místní komunikace podle staré právní úpravy, jež není ve vlastnictví obce, splňuje věcné, technické a funkční podmínky pro zařazení do kategorie účelové komunikace podle nové právní úpravy, tj. je to ve smyslu § 7 odst. 1 věty první zákona o pozemních komunikacích *pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků*. Pokud tomu skutečně tak je, stala se takováto dříve místní komunikace okamžikem účinnosti zákona o pozemních komunikacích nově komunikací účelovou, jelikož nová právní úprava nepředepisuje pro kategorii účelových komunikací konkrétní typ osoby vlastníka, jak podle § 9 odst. 1 věty první zákona o pozemních komunikacích činí u dálnic a silnic I. třídy (stát), silnic II. a III. třídy (kraj) a místních komunikací (obec). Účelové komunikace totiž mohou být podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích ve vlastnictví – lhostejno jaké – právnické nebo fyzické osoby.

Pokud však místní komunikace podle staré právní úpravy, jejímž vlastníkem není obec, na jejímž území se daná komunikace nachází, nespĺňuje věcné, technické a funkční podmínky pro zařazení do kategorie účelové komunikace podle nové právní úpravy, nýbrž splňuje tyto podmínky pro zařazení do kategorie komunikací místních podle nové právní úpravy, jde toliko o pozemní komunikaci ve věcném, technickém a funkčním smyslu, nezařaditelnou do žádné kategorie pozemních komunikací. V takovém případě se uvedená pozemní komunikace může stát místní komunikací podle nové právní úpravy postupem podle § 3 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích užitého na základě analogie zákona, a to za podmínky vypořádání vlastnicko-právních otázek v souladu s požadavky odst. 3 téhož paragrafu, užitého rovněž *per analogiam legis*. Užití analogie zákona je v daném případě na místě, jelikož v souvislosti s novou právní úpravou vznikla nezamýšlená mezera v právu. Účinností nové právní úpravy se totiž z dřívější místní komunikace ve vlastnictví jiné osoby než obce, na jejímž území se daná komunikace nachází, v důsledku nově stanovené podmínky předepsaného typu osoby vlastníka místní komunikace stala pozemní komunikace ve věcném, technickém a funkčním smyslu, jež není zařaditelná do žádné kategorie pozemních komunikací podle nové právní úpravy. Takovýto stav jakési právní „bezprizornosti“ určitých pozemních komunikací ve

věcném, technickém a funkčním smyslu historický zákonodárce zjevně nezamýšlel. I z hlediska objektivního smyslu a účelu veřejnoprávní úpravy pozemních komunikací jde o stav nežádoucí, neboť neumožňuje řádnou a o právní rámec jasně opřenou správu dané komunikace. Proto je na místě najít právní prostředek, který danou komunikaci zařadí do některé z kategorií předvídaných novou právní úpravou, a přitom bude respektovat soukromoprávní vztahy k ní. Takovým prostředkem je právě analogické užití postupu podle § 3 odst. 2 a 3 zákona o pozemních komunikacích, jenž je určen pro „přesun“ pozemní komunikace z jedné kategorie do kategorie jiné jako důsledku změny dopravního významu nebo určení pozemní komunikace.

V případě podání žádosti o zařazení dalším řízením proto bude třeba nejprve vypořádat vlastnicko-právní otázky v souladu se zákonem o pozemních komunikacích a v případě opětovného vydání „hromadného správního rozhodnutí“, kterým se do kategorie místních komunikací zařazuje celá velká skupina pozemních komunikací je nutno, aby bylo odůvodnění jednotlivých pozemních komunikací vyčerpávající.

Odvolací orgán zdůrazňuje, že přezkoumáním rozhodnutí o zařazení do kategorie místních komunikací, se z hlediska namítaných odvolacích námitek nezabýval.

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány důvody pro rozhodnutí ve smyslu § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, a proto napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

S odkazem na výše uvedené skutečnosti rozhodl odvolací orgán způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se nelze dále odvolat (ustanov. § 91 odst. 1 správního řádu).

“otisk úředního razítka”

Mgr. Michal Holub

odborný referent silničního hospodářství

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.

Obdrží:

- Jiří Janče, Šimonova 1102/8, 16300 Praha 6
- Alena Jančová, Šimonova 1102/8, 16300 Praha 6,
- Městys Vysoký Chlumeč, Vysoký Chlumeč 14, 26252 Vysoký Chlumeč
- Úřad městyse Vysoký Chlumeč, Vysoký Chlumeč 14, 26252 Vysoký Chlumeč
(s žádostí o vyvěšení dokumentu na úřední desce a o zpětné zaslání dokumentu s potvrzením o vyvěšení pod dobu 15 dní)